

at han udtalte, at „Sagen staar ganske anderledes, naar der fra Regjeringens Side, fra de almindelige Interessers Standpunkt forelægges Rigsdagen et Forslag, end naar et saadant Forslag fremkommer fra private Mænd eller fra lokale Autoriteter, som have visse bestemte Interesser for Die, og kommer Forslaget,“ sagde det ærede Medlem, „efter at være grundig og udtømmende behandlet, fix og færdig fra de Paagældende til Thinget, da kan dette ikke med samme Frihed under Navn af Undringer gjøre saadanne Forandringer i Hovedforslaget,“ som i det andet Forslag. Han betegnede, hvad der da skete, egentlig kun som en første Behandling, men den Gang var dog Forholdet et ganske andet, end det nu er, thi det var ikke Udvalget, der fremkom med Forslaget om Skive-Slyngøre Banen; det var fra Ministeriet, at dette Forslag fremkom, og Udvalget fulgte kun Ministerens Anmodning om at optage det i Lovforslaget. Det ærede Medlem for Ehisted Amts 3die Valgkreds var meget slem faavel imod Udvalgets Formand som imod Udvalgets Ordfører, hvad jeg den Gang havde den Ære at være, og han paastod, at jeg i mit Foredrag havde udtalt en meget stor Interesse for dette Baneanlæg, Ehisted-Struer. Jeg havde den Gang ikke Tidenden ved Haanden, men jeg forundrede mig ganske vist over det ærede Medlems Udtalelse. Jeg ser nu, at det ærede Medlem spurgte, om han nu kunde søle sig tilfredsstillt og beroliget med Hensyn til Ehisted-Struer Banen, og at jeg derpaa erklærede: „Det ærede Medlem spurgte to a tre Gange: Skal jeg slaa mig til No? men dertil siger jeg erligt: Nei, det skal han slet ikke, thi Udvalget erklærer selv, at Undersøgelserne ikke ere saaledes gennemførte, at de fuldstændig kunne godkjendes eller afgjøres.“ Dette var ved Sagens 2den Behandling. Da Sagen kom for til 3die Behandling, kom det ærede Medlem igjen med den samme Ytring, om han kunde slaa sig til No, og da erklærede jeg: „Da vi havde Sagen for til 2den Behandling, udtalte det ærede Medlem et Par Gange det Spørgsmaal: Skal jeg nu slaa mig til No, skal jeg nu slaa mig til No med Hensyn til Ehisted-Banen?“ og da bad jeg ham indstændig ikke at slaa sig til No, men arbejde videre fort, idet jeg paa Udvalgets Vegne kunde erklære ham, at der ikke var nogen som helst Grund til at slaa sig til No. Dersom altsaa det ærede Medlem for Ehisted Amts 3die Valgkreds deraf slutter, at Udvalget har havt en sær Interesse for Ehisted-Struer Banen, saa maa jeg anerkende den overordentlige Nøjsomhed, som han der har vist, idet han af disse Udtalelser har sluttet sig til Udvalgets store Interesse for denne Sag. Jeg havde som sagt ikke Leilighed til at udtale dette ved 1ste Behandling, men gjør det nu. — Min Stilling til det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, er aldeles klar. Ved 1ste Behandling fravaadede jeg

Nedsættelsen af et Udvalg. Dette var der Sagen, der kunde samstemme med mig i, og jeg erklærede da, at jeg frygtede for, at den lille Lov, naar den var kommen ind i Udvalget, vilde afføde ti til tyve andre Jernbaner. Det er vel ikke kommet saa vidt, men vi have i alt Fald faaet ni Jernbaner paa dette Lovforslag, efter min Mening ikke i nogensomhelst Henseende udførligt bearbejdede, og saaledes i det Mindste, at det hæværende Thing kan lægge dem til Grund for sine Forhandlinger. Jeg fastholder, hvad jeg allerede sagde ved første Behandling, at jeg betragter det som en Umulighed for Jernbaneudvalget, hvorledes det end er sammensat, i dette Dieblit at fremlægge Noget, som Thinget kan gaa ind paa, netop paa Grund af den Forandring af System, som vi have vedtaget. Jeg maa bestemt fordrø, at der fra Administrationens Side lægges en fast Plan for de fremtidige Baner, som Staten maa antages at skulle anlægge, at der lægges en Plan for dem, som tænkes at skulle være Lokalbaner, som Staten skal yde Bidrag til, saaledes, at der for Befolkningen i dens Helhed kan foreligge en bestemt, fast Plan for hele det vordende Jernbanenet i Danmark. Saalænge dette ikke sker, vil der efter min Overbevisning ikke komme Andet ud af Forhandlingerne end dette Virvar, som forekommer mig at være tilfæde ved Sagens anden Behandling i Dag. Jeg stemmer saaledes ikke for Forslaget af den Grund, som den høitærede Conseilpræsident angav, idet han sagde, at vi, naar vi stemte for Forslaget, gjorde det, fordi vi sluttede os til de Grunde, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har udtalt. Det er aldeles ikke af denne Grund at jeg gjør det, men det er i den Overbevisning, at det, hvis vi nu vilde fortsætte paa denne Maade, meget let vil finde, at der ikke vil komme Nogetsomhelst ud af Sagen.

**Chr. Pedersen:** Da jeg havde gennemlæst den foreliggende Betænkning fra det ærede Udvalg, var det første Spørgsmaal, jeg gjorde mig selv, det, om dette Udvalgs Flertal havde handlet i Forening med Regjeringen og havde fremlagt en Plan, som skulde omfatte de væsentligste og vigtigste Baneanlæg, som vort lille Land skulde besatte sig med, og da jeg saa gjennefsaa de Forslag, der forelaa, fandt jeg ikke Spor af et Forslag, som i sin Tid Regjeringen meget ivrig behandlede, nemlig Forslaget om en gennemgaaende Forbindelse med Fastlandet mod Syd. Jeg kunde derfor slet ikke klare for mig selv, hvad egentlig Flertallets Mening var med disse mange Jernbaneanlæg, jeg tror indtil 9 forskjellige Linier, paa i Alt ca. 65 Mil. Jeg kunde, som sagt, ikke blive flog paa, hvorfor man i den Grad har grebet saa vidt om sig, om jeg saa maa sige, naar man ikke med det Samme har ophlyst for Thingets ærede Medlemmer, at dette er Regjeringens Dnsse, at Regjeringen betragter disse Linier som de væsent-